

Vist

Núria Guiu
Likes

SALA HIROSHIMA

Des de la dansa, una aproximació antropològica al món dels vídeos que es troben a YouTube

Santiago Rusiñol

Els Jocs Florals de Canprosa

TNC. FINS A L'11 DE NOVEMBRE

Un musical provocador i amb molt d'humor d'un text d'un clàssic del teatre català

Companyia Mariantònia Oliver
Las Muchas

FESTIVAL ESCENAPOBLENOU

La coreògrafa mallorquina presenta una peça amb el cos de dones grans en primer pla

A baix, una escena del musical 'El Jocs Florals de Canprosa'

DAVID RUANO

catalanisme romàntic que construeix el seu discurs a partir d'una idealització del passat medieval de la corona catalano-aragonesa i el seu domini de la Mediterrània. L'actor Oriol Genís, en un dels seus treballs més brillants (i ja en van uns quants!) resumeix en un discurs abrandat tot aquest pensament catalanista, gairebé premodern, que després seria transformat pel modernisme i pel noucentisme. Prat i Coll ha fet un muntatge valent i compromès, i des de l'estima per la tradició poètica i musical del país, però també des de la ironia i l'autocrítica, servida sempre sobre un canemàs on l'humor mana.

Sobre l'estructura d'una mena de revista o espectacle de varietats es van succeint els números musicals que van guarnint la trama que s'esdevé a escena: un concurs literari, els Jocs Florals, corromputs, on els premis es donen en funció de la conveniència del moment. L'art doncs, queda relegat a un darrer terme, el més important aquí és la servitud social i política, aquesta era la denúncia de

Rusiñol, que com explica Margarida Casacuberta bona part d'aquest catalanisme no va perdonar mai a Rusiñol. Atacar els Jocs Florals i els seus muntatges no era atacar el país ni la seva llengua, era defensar una mirada nova sobre la realitat catalana. Aquest discurs és el que s'ha fet seu Prat i Coll en apostar per un dramàturg de gran intervenció, entrant a fons en la tradició per fer i desfer sense complexes, precisament per reivindicar la possibilitat de continuar representat textos de la tradició literària catalana que ja en el seu dia plantejaven debats que avui encara ressonen.

Tot l'elenc està a un nivell espectacular i seria injust esmentar alguns noms i deixar alguns altres, gairebé tothom negocia de manera fantàstica un repertori musical eclèctic, magníficament interpretat, que gira sobre l'eix de la popularitat, des del Paral·lel, des de *La Marieta de l'ull viu* a *L'emigrant*, de Morera a Viladomat. Tot un manifest, tota una declaració d'amor, tot un divertiment. |

A l'esquerra, tres instantànies de l'espectacle de Núria Guiu 'Likes'

AUICE-BRAZZIT

A dalt, un moment del muntatge de Mariantònia Oliver 'Las Muchas'

ARXIU